Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 29. októbra 2015*

„Odvolanie — Arbitrážna doložka — Siedmy rámcový program v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností (2007 – 2013) — Zmluvy týkajúce sa finančnej podpory Európskej únie poskytnutej na projekty Perform a Oasis — Nezrovnalosti zistené v rámci auditov týkajúcich sa iných projektov — Rozhodnutie Komisie pozastaviť preplatenie súm, ktoré zaplatil príjemca — Oprávnené náklady — Skreslenie skutočností v spise“

Vo veci C-78/14 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 13. februára 2014,

Európska komisia, v zastúpení: D. Triantafyllou, B. Conte a R. Lyal, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias, so sídlom v Aténach (Grécko), v zastúpení: V. Christianos a S. Paliou, dikigoroi,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: podpredseda Súdneho dvora A. Tizzano, vykonávajúci funkciu predsedu prvej komory, sudcovia F. Biltgen, A. Borg Barthet, M. Berger (spravodajkyňa) a S. Rodin,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. decembra 2014,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 5. marca 2015,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: gréčtina.

Rozsudok

1 Svojím odvolaním Európska komisia navrhuje, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 12. decembra 2013, ANKO/Komisia (T-117/12, EU:T:2013:643, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým ju tento súd zaviazal zaplatiť spoločnosti ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (ďalej len „ANKO“) sumy zvýšené o úroky, ktorých platba bola pozastavená na základe bodu II.5 ods. 3 písm. d) všeobecných podmienok uvedených v prílohe II k dohodám o grantoch týkajúcich sa projektov Perform a Oasis (ďalej len „všeobecné podmienky“).

Právny rámec

2 Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1906/2006 z 18. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú pravidlá pre účasť podnikov, výskumných centier a univerzít na akciách v rámci siedmeho rámcového programu a pre šírenie výsledkov výskumu (2007 – 2013) (Ú. v. EÚ L 391, s. 1), v rámci definovanom rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady č. 1982/2006/ES z 18. decembra 2006 o siedmom rámcovom programe Európskeho spoločenstva v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností (2007 – 2013) (Ú. v. EÚ L 412, s. 1), a najmä špecifickým programom „Spolupráca“, Komisia Európskych spoločenstiev konajúca na účet Spoločenstva uzatvorila 19. decembra 2007 so spoločnosťou Siemens SA dohodu o grante č. 215754 a 21. januára 2008 so spoločnosťou FIMI Srl dohodu o grante č. 215952, pričom tieto spoločnosti boli koordinátormi dvoch odlišných konzorcií, ktorých súčasťou bola ANKO.

3 Cieľom uvedených dohôd bolo financovať projekt nazvaný „Otvorená architektúra pre dostupné služby, integráciu a normalizáciu“ (projekt Oasis) a projekt nazvaný „Multiparametrický komplexný systém na hodnotenie a účinné a priebežné sledovanie motorickej schopnosti v prípadoch Parkinsonovej choroby a iných neurodegeneratívnych chorôb“ (projekt Perform).

4 Podľa bodu II.5 ods. 3 písm. d) všeobecných podmienok môže Komisia po prijatí správ uvedených v ich bode II.4 kedykoľvek pozastaviť platby celej sumy alebo jej časti určené dotknutému príjemcovi:

— ak vykonané práce nie sú v súlade s ustanoveniami dohody o grante,

— ak je príjemca povinný vrátiť štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, neoprávnene získanú sumu z titulu štátnej pomoci,

— v prípade porušenia ustanovení dohody o grante alebo podozrenia či prezumpcie porušenia týchto ustanovení najmä po kontrolách a auditoch stanovených v bode II.22 a bode II.23 všeobecných podmienok,

— v prípade podozrenia, že došlo k nezrovnalosti pri plnení predmetnej dohody o grante zo strany jedného alebo viacerých príjemcov a

— v prípade podozrenia alebo konštatovania nezrovnalosti zo strany jedného alebo viacerých príjemcov pri plnení inej dohody o grante financovanej zo všeobecného rozpočtu Európskej únie alebo z rozpočtov spravovaných Úniou. V podobných prípadoch sú platby pozastavené, keď nezrovnalosť vykazuje závažný a systematický charakter, čím môže ovplyvniť plnenie predmetnej dohody o grante.

5 Podľa bodu II.14 ods. 1 prvého pododseku písm. a) a d) všeobecných podmienok, vzťahujúceho sa na oprávnené náklady projektu, musia byť tieto náklady jednak reálne a jednak musia byť určené v súlade so zvyčajnými účtovnými a riadiacimi zásadami a praxou príjemcu. Účtovné metódy používané na

zaznamenávanie nákladov a príjmov musia byť v súlade s účtovnými pravidlami používanými v štáte, v ktorom má zmluvný partner svoje sídlo, a musia umožniť odsúhlasovanie vynaložených nákladov a príjmov deklarovaných v súvislosti s projektom, ako aj finančných výkazov a príslušných dokladov.

6 Podľa bodu II.14 ods. 1 druhého pododseku všeobecných podmienok bez ohľadu na ustanovenia prvého pododseku písm. a) tohto odseku sa môžu príjemcovia rozhodnúť, že deklarujú priemerné náklady na zamestnancov, ak sú splnené všetky nasledujúce kritériá:

— metóda výpočtu priemerných nákladov na zamestnancov je metóda, ktorá je podľa vyhlásenia príjemcu jeho obvyklou metódou účtovania nákladov; z toho vyplýva, že sa uplatňuje jednotne na akúkoľvek účasť príjemcu spadajúcu do rámcového programu,

— metóda výpočtu sa zakladá na skutočných nákladoch na zamestnancov príjemcu, ktoré sú obsiahnuté v jeho povinnej účtovnej evidencii bez odhadovaných alebo rozpočtovaných položiek,

— metóda výpočtu vylučuje z priemerných sadzieb na zamestnancov všetky neoprávnené náklady, tak ako sú definované v odseku 3 tohto bodu, ako aj všetky náklady zaúčtované do ostatných kategórií nákladov, aby sa predišlo dvojitému financovaniu rovnakých nákladov, a

— počet produktívnych hodín použitý na výpočet priemerných hodinových sadzieb zodpovedá bežným riadiacim postupom príjemcu, pokiaľ tieto postupy odrážajú skutočné normy práce príjemcu v súlade s uplatniteľnou právnou úpravou, kolektívnymi zmluvami a zmluvami a pokiaľ sa zakladajú na overiteľných údajoch.

7 Bod II.15 ods. 1 všeobecných podmienok definuje priame náklady tak, že ide o všetky náklady, ktoré môžu byť priamo pripísané projektu, pričom sú v tomto zmysle aj definované príjemcom v súlade s jeho účtovnými zásadami a zvyčajnými internými pravidlami. Pokiaľ ide o personálne výdavky, môžu sa účtovať iba náklady na hodiny skutočne odpracované na projekte osobami, ktoré práce priamo vykonávajú, a príjemca ich musí priamo zamestnať, pričom tieto osoby musia pracovať pod jeho výlučným odborným vedením a na jeho zodpovednosť a musia byť odmeňované v súlade s jeho zvyčajnou praxou.

Okolnosti predchádzajúce sporu

8 ANKO je spoločnosť založená podľa gréckeho práva, ktorej predmetom činnosti je výroba kovových výrobkov, ako aj elektronických a telekomunikačných výrobkov, zariadení a prístrojov a ich uvádzanie na trh. Od roku 2006 sa táto spoločnosť zúčastnila na vykonávaní viacerých projektov dotovaných Európskou úniou.

9 Listom z 1. augusta 2011 Komisia informovala ANKO, že má v úmysle vykonať finančný audit týkajúci sa najmä projektov Perform a Oasis.

10 Keďže Komisia v podstate usúdila, že existovali opodstatnené dôvody na podozrenie z prípadného porušenia dohôd o grantoch týkajúcich sa uvedených projektov, a najmä bodu II.5 ods. 3 písm. d) všeobecných podmienok pre nezrovnalosti spôsobené spoločnosťou ANKO, v dvoch listoch z 9. augusta 2011 pozastavila v rámci preventívneho opatrenia platby tejto spoločnosti, ktoré boli stanovené uvedenými dohodami.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

11 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu na základe článku 272 ZFEÚ a rozhodcovských doložiek obsiahnutých v predmetných dohodách o grantoch ANKO navrhla, aby Všeobecný súd:

— určil, že pozastavenie platieb uložené Komisiou v súvislosti s projektmi Perform a Oasis predstavuje porušenie jej zmluvných povinností,

— „nariadil“ Komisii, aby jej vyplatila sumu 637 117,17 eura v súvislosti s projektom Perform, zvýšenú o úroky stanovené v bode II.5 ods. 5 všeobecných podmienok od doručenia tejto žaloby,

— „nariadil“ Komisii, aby určila, že ANKO nie je povinná vrátiť tejto inštitúcii sumu 56 390 eur, ktorá jej bola zaplatená v súvislosti s projektom Oasis, a

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

12 Na podporu svoje žaloby ANKO najmä tvrdila, že uvedené pozastavenie sa uskutočnilo v rozpore s dohodami o grantoch týkajúcimi sa projektov Perform a Oasis, ako aj v rozpore so zásadou dobrej viery, a bez toho, aby existoval právny základ.

13 V bode 79 napadnutého rozsudku Všeobecný súd vyhovel žalobnému dôvodu predloženému ANKO na podporu jej prvého bodu žalobných návrhov, podľa ktorého Komisia pozastavila platby súvisiace s projektmi Perform a Oasis bez právneho základu a v rozpore s dohodami o grantoch týkajúcimi sa týchto projektov.

14 V bode 93 napadnutého rozsudku Všeobecný súd vyhovel aj druhému bodu žalobných návrhov v časti, v ktorej sa navrhovalo zaviazať Komisiu na zaplatenie súm, ktoré boli pozastavené v súvislosti s projektom Perform, pričom toto zaplatenie neprejudikovalo oprávnenosť výdavkov deklarovaných zo strany ANKO.

15 V bode 98 napadnutého rozsudku naopak Všeobecný súd zamietol tretí bod žalobných návrhov.

Konanie pred Súdnym dvorom a návrhy účastníkov konania

16 Komisia sa svojím odvolaním domáha, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok a uložil ANKO povinnosť nahradiť trovy konania. ANKO navrhuje, aby bolo odvolanie zamietnuté a Komisii bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania.

17 Návrhom doručeným do kancelárie Súdneho dvora 17. februára 2014 Komisia požiadala Súdny dvor o odklad výkonu napadnutého rozsudku až do vyhlásenia rozsudku o odvolaní. Listom doručeným do kancelárie Súdneho dvora 18. februára 2014 Komisia rovnako žiadala, aby sa predbežne vyhovelo tomuto návrhu ešte predtým, ako druhý účastník konania predloží svoje pripomienky, až do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa konanie o nariadení predbežného opatrenia ukončí.

18 Uzneseniami Komisia/ANKO (C-78/14 P-R, EU:C:2014:93) a Komisia/ANKO (C-78/14 P-R, EU:C:2014:239) podpredseda Súdneho dvora rozhodol v prvom prípade o odklade výkonu napadnutého rozsudku až do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa konanie o nariadení predbežného opatrenia ukončí ešte predtým, ako druhý účastník konania predloží svoje pripomienky, a v druhom prípade o odklade výkonu napadnutého rozsudku až do vyhlásenia rozsudku, ktorým sa ukončí konanie o odvolaní v tejto veci.

O odvolaní

19 Komisia predkladá jediný odvolací dôvod založený na nesprávnom výklade všeobecných podmienok Všeobecným súdom. Tento žalobný dôvod sa člení na päť častí.

20 Po prvé Komisia Všeobecnému súdu vytýka, že nesprávne posúdil závažnosť a systematickú povahu nezrovnalostí ako dôvod pozastavenia. Po druhé Komisia poukazuje na nesprávne posúdenie možnosti alebo rizika opakovania nezrovnalostí. Po tretie Komisia tvrdí, že Všeobecný súd dospel k nesprávnemu zovšeobecneniu na základe opráv ANKO uskutočnených *ad hoc*. Po štvrté Komisia Všeobecnému súdu vytýka nesprávny výklad možnosti použiť priemerné náklady a nesprávne uplatnenie tejto možnosti na fiktívne náklady, čo malo za následok skreslenie dôkazov. Napokon po piate Komisia poukazuje na zámenu medzi podmienkami pozastavenia, ktorých predpokladom je podozrenie, a podmienkami oprávnenosti, ktoré rátajú s istotou.

Úvodné pripomienky

21 Treba pripomenúť, že podľa článku 256 ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie sa odvolanie obmedzuje len na právne otázky a musí sa zakladať na dôvodoch založených na nedostatku právomoci Všeobecného súdu, na porušení procesných pravidiel pred Všeobecným súdom, ktoré sa nepriaznivo dotýka záujmov odvolateľky, alebo na porušení práva Únie Všeobecným súdom (rozsudok Commune de Millau a SEMEA/Komisia, C-531/12 P, EU:C:2014:2008, bod 55).

22 Iba Všeobecný súd má preto právomoc zistiť skutkový stav – okrem prípadu, keď by vecná nesprávnosť jeho zistení vyplývala z dokumentov v spise, ktoré mu boli predložené, –, ako aj posúdiť vykonané dôkazy. Zistenie tohto skutkového stavu a posúdenie týchto dôkazov teda okrem prípadu ich skreslenia nepredstavuje právnu otázku, ktorá by ako taká podliehala preskúmaniu Súdnym dvorom (rozsudok Commune de Millau a SEMEA/Komisia, C-531/12 P, EU:C:2014:2008, bod 56, ako aj citovaná judikatúra).

23 V tomto kontexte, ako v bodoch 24 a 26 svojich návrhov uviedol generálny advokát, je potrebné konštatovať, že preskúmanie zmluvného ustanovenia Všeobecným súdom nemožno považovať za výklad práva, a nemôže byť teda overené v rámci odvolania bez zásahu do právomoci Všeobecného súdu zistiť skutkový stav. Naopak, údajné porušenia práva Únie, ktoré sa uplatňuje na zmluvu, podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom, aké sa uskutočňuje v rámci odvolania.

24 V prejednávanej veci sa dve dohody o grantoch podľa ich článku 9 riadia svojimi vlastnými ustanoveniami, ustanoveniami práva Únie týkajúcimi sa siedmeho rámcového programu v oblasti výskumu, technického vývoja a demonštračných činností, nariadením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách vzťahujúcich sa na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 248, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 74) a subsidiárne belgickým právom.

25 Komisia však neuvádza porušenie týchto ustanovení práva Únie.

26 Práve z pohľadu týchto úvah je potrebné preskúmať päť častí jediného odvolacieho dôvodu.

O prvej, tretej a piatej časti

Argumentácia účastníkov konania

– O prvej časti

27 Komisia v podstate vytýka Všeobecnému súdu, že sa dopustil pochybenia pri výklade bodu II.5 ods. 3 písm. d) všeobecných podmienok a pri jeho uplatnení na účely posúdenia „závažnosti a systematickej povahy“ dotknutých nezrovnalostí ako dôvodu pozastavenia platieb, ktoré sú upravené dohodami o grantoch súvisiacimi s projektmi Perform a Oasis.

28 V tejto súvislosti tvrdí, že pozastavenie platieb sa nezakladalo na záveroch správy z finančného auditu sporných projektov, ale skôr na závažných nezrovnalostiach systematickej povahy zistených počas skorších finančných kontrol vykonaných v rokoch 2006 a 2008, ktoré sa týkali iných projektov, na ktorých sa ANKO podieľala, ako aj na jej odmietnutí vyhovieť odporúčaniam formulovaným počas poslednej z týchto kontrol.

29 Uvedené nezrovnalosti sa týkali hlavne zaúčtovania vysokých nákladov ako priamych personálnych nákladov na služby poskytované osobami, ktoré nemali potrebnú vedeckú kvalifikáciu, ako aj metodológie výpočtu nákladov, ktorá viedla k nadhodnoteniu oprávnených nákladov a k nespoľahlivosti systému evidencie odpracovaných hodín.

30 Vo svojej odpovedi ANKO predovšetkým tvrdí, že odvolanie, ktoré len opakuje dôvody a tvrdenia, ktoré už boli uvedené pred Všeobecným súdom, je neprípustné, keďže v skutočnosti sleduje iba opätovné posúdenie žaloby podanej na Všeobecný súd. Okrem toho Komisia svojimi tvrdeniami odkazuje na skutkové okolnosti, hoci odvolanie sa musí obmedziť na právne otázky.

31 Pokiaľ ide o vec samu, ANKO v podstate tvrdí, že Všeobecný súd neodmietol označiť údajné „nezrovnalosti“ ako „závažné“ a „systematické“, tak ako to nesprávne tvrdí Komisia. Naopak, Všeobecný súd dospel k záveru, že Komisia nepredniesla dôkaz, že „nezrovnalosti“, ktorých sa dopustila ANKO, boli závažné a systematické, hoci táto inštitúcia niesla v tejto súvislosti dôkazné bremeno.

– O druhej časti

32 Komisia tvrdí, že „metodológia“, ktorú ANKO použila na výpočet personálnych výdavkov, je príčinou nezrovnalostí v tom zmysle, že zvyšuje počet hodín a zároveň odmenu zamestnancov. Tento nekalý postup bol už zistený v iných projektoch, a teda môže mať vplyv aj na realizáciu projektov, o ktoré ide v tejto veci. Odmietnutie Všeobecného súdu uznať takúto možnosť alebo podozrenie rovnako predstavuje nesprávny výklad dotknutej zmluvnej podmienky.

33 ANKO odpovedá, že Komisia sa v druhej časti svojho odvolacieho dôvodu obmedzuje na zopakovanie tvrdení, ktoré už predniesla na prvom stupni, pričom túto časť jej odvolacieho dôvodu považuje za neprípustnú. Pokiaľ ide o vec samu, ANKO tvrdí, že Všeobecný súd preskúmal a posúdil skutkové okolnosti a dôkazy predložené účastníkmi konania, pričom usúdil, že Komisia neuniesla dôkazné bremeno a nepredložila dôkaz o tom, že nezrovnalosti spôsobené ANKO v rámci predchádzajúcich projektov mohli ovplyvniť realizáciu projektov Perform a Oasis. Preto sa Komisia mýli, keď tvrdí, že Všeobecný súd „odmietol“ uznať, že nezrovnalosti vytýkané ANKO v rámci projektov šiesteho rámcového programu mohli ovplyvniť realizáciu dotknutých projektov.

– O tretej časti

34 Komisia uznáva, že ANKO vykonala opravy a vrátenia. To však neznamená, že definitívne zmenila svoju všeobecnú „metodológiu“. Jednoducho urobila opravy *ad hoc* tam, kde boli zistené nezrovnalosti, a uspokojila sa s vrátením niektorých súm, pri ktorých jej bolo vytknuté, že ich prijala neoprávnene, avšak bez toho, aby prijala opatrenia všeobecnej povahy týkajúce sa kontroly zamestnaných osôb a ich kvalifikácie vo vzťahu k dotknutému programu alebo presnej evidencie odpracovaných hodín zamestnancov, teda opatrenia, ktoré by v budúcnosti zabránili uplatňovaniu starého „postupu“.

35 ANKO sa domnieva, že tretia časť je neprípustná, keďže argumentácia na jej podporu už bola predesená na prvom stupni a v každom prípade bola nedôvodná. Pokiaľ ide o vec samu, ANKO tvrdí, že Všeobecný súd sa neobmedzil na posúdenie opráv, ktoré vykonala. Naopak, svoje odôvodnenie nezaložil iba na týchto opravách, ale posúdil aj ostatné dôkazy, najmä list z 3. marca 2009, ktorý predložila samotná Komisia. Tento list umožnil konštatovať, že ANKO neodmietla použiť metódu výpočtu v súlade s odporúčaniami Komisie a že netrvala na použití nesprávnej metódy výpočtu.

– O piatej časti

36 Komisia tvrdí, že Všeobecný súd zamieňa podmienky pozastavenia platieb spočívajúce na obyčajnom podozrení s podmienkami oprávnenosti vykázaných nákladov.

37 V tejto súvislosti Komisia tvrdí, že pozastavenie platieb je iba predbežným opatrením, ktoré jej umožňuje vychádzať z možného dôsledku, a teda len z jeho pravdepodobnosti. Nie je preto nevyhnutné mať istotu o porušení a ujme.

38 ANKO odpovedá, že argumentácia Komisie je neprípustná, keďže Komisia sa v skutočnosti snaží spochybniť posúdenie skutkových okolností Všeobecným súdom.

39 Pokiaľ ide o vec samu, ANKO pripomína, že Všeobecný súd konštatoval v niekoľkých bodoch napadnutého rozsudku, že Komisia nebola povinná s istotou preukázať, že nezrovnalosti mali dosah na dohody o grantoch týkajúce sa projektov Perform a Oasis. Všeobecný súd naopak konštatoval, že Komisia ani nepreukázala možnosť alebo pravdepodobnosť takéhoto dosahu. ANKO tiež tvrdí, že pozastavenie platieb nemá vyplývať z absolútnej diskrečnej právomoci Komisie, ktorá by tak mohla platby pozastaviť len na základe podozrenia z nezrovnalosti. Bod II.5 ods. 3 písm. d) všeobecných podmienok stanovuje povinnosť Komisie v prvom rade preukázať, že nezrovnalosti boli závažné a systematické, a v druhom rade, že mohli ovplyvniť realizáciu týchto dohôd v budúcnosti.

Posúdenie Súdnym dvorom

40 Je potrebné pripomenúť, že v bodoch 46 až 79 napadnutého rozsudku Všeobecný súd pristúpil k analýze ustanovení bodu II.5 ods. 3 písm. d) všeobecných podmienok, keď bližšie preskúmal, či bola splnená piata podmienka, ktorá je v ňom uvedená.

41 V bode 65 napadnutého rozsudku dospel Všeobecný súd k záveru, že „Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala ani závažnosť a systematickú povahu zistených nezrovnalostí, ani to, ako by tieto nezrovnalosti, aj keby boli preukázané, mohli ovplyvniť realizáciu projektov Perform a Oasis“.

42 Je pritom potrebné konštatovať, že ako uviedol v bode 43 svojich návrhov generálny advokát, Komisia v prvej, tretej a piatej časti svojho jediného odvolacieho dôvodu len spochybňuje záver, ku ktorému dospel Všeobecný súd, a chce iba to, aby Súdny dvor nahradil svojím vlastným výkladom bodu II. 5 ods. 3 písm. d) všeobecných podmienok výklad Všeobecného súdu.

43 Okrem toho Komisia neuvádza porušenie práva Únie, ako sa uvádza v bode 25 tohto rozsudku.

44 Vo svetle judikatúry citovanej v bodoch 21 a 22 tohto rozsudku musia byť prvá, tretia a piata časť jediného odvolacieho dôvodu zamietnuté ako neprípustné.

O štvrtej časti

Argumentácia účastníkov konania

45 Komisia najprv pripomína, že aby bolo možné deklarovať priemerné náklady na zamestnancov, musia byť kritériá splnené kumulatívne. Po prvé metóda výpočtu priemerných nákladov na zamestnancov je metóda, ktorá je podľa vyhlásenia príjemcu jeho obvyklou metódou účtovania nákladov. Po druhé metóda výpočtu sa zakladá na skutočných nákladoch na zamestnancov príjemcu, ktoré sú obsiahnuté v jeho povinnej účtovnej evidencii bez odhadovaných alebo rozpočtovaných položiek. Po tretie metóda výpočtu vylučuje z priemerných sadzieb na zamestnancov všetky neoprávnené náklady a po štvrté počet produktívnych hodín použitý na výpočet priemerných hodinových sadzieb zodpovedá bežným riadiacim postupom príjemcu, pokiaľ tieto postupy odrážajú skutočné normy práce príjemcu. Pokiaľ ide o toto posledné kritérium, Komisia zdôrazňuje, že Všeobecný súd spresnil, že sa mohli účtovať iba náklady na skutočne odpracované hodiny na projekte osobami priamo vykonávajúcimi práce.

46 Komisia tvrdí, že uznaním opodstatnenosti niektorých nákladov na zamestnancov, ktoré vykázala ANKO, odkazom na zmluvné ustanovenia, predovšetkým na bod II.14 ods. 1 druhý pododsek všeobecných podmienok, Všeobecný súd v bodoch 71 až 75 napadnutého rozsudku nerešpektoval pôsobnosť tých zmluvných podmienok, ktoré umožňujú použitie metódy výpočtu nákladov založenej na priemernej hodnote, ale iba vtedy, keď je táto priemerná hodnota vypočítaná na základe skutočných, a nie fiktívnych nákladov na zamestnancov. Použitie „priemernej hodnoty“ podľa dotknutých ustanovení nemôže viesť k uznaniu takýchto fiktívnych nákladov, keďže priemerná hodnota musí byť stanovená na základe skutočných nákladov.

47 V tejto súvislosti Komisia spresňuje, že nenapáda možnosť použiť priemerné sadzby nákladov na zamestnancov, ale skôr zohľadnenie nákladov, ktoré nie sú skutočné či už z dôvodu, že odmeny nezodpovedajú špecializácii zamestnaného personálu, alebo z dôvodu, že produktívne hodiny nie sú skutočné, ale fiktívne.

48 Výklad dotknutej zmluvnej podmienky Všeobecným súdom je preto nesprávny a použitá argumentácia neúčinná, keďže v prípade piatich dotknutých projektov už bolo zistené, že náklady uvádzané ANKO neboli prinajmenšom sčasti skutočné, ako to vyžadujú všeobecné podmienky.

49 Podľa Komisie možno v tomto kontexte Všeobecnému súdu vytýkať, že skreslil dôkazy, keďže ANKO nepoužila priemerné náklady, ale presný počet produktívnych hodín, ako aj presné odmeny, ktoré v prípade najstarších dohôd o grantoch boli *ad hoc* opravené pre každého zamestnanca, ako to vyplýva zo správ o audite. V dôsledku toho je napadnutý rozsudok na jednej strane poznačený nesprávnym právnym posúdením, pokiaľ ide o výklad dotknutých zmluvných podmienok, a na druhej strane skreslením dôkazov Všeobecným súdom, ktoré predložila ANKO.

50 ANKO odpovedá, že argumentácia Komisie je zjavne nedôvodná, pokiaľ ide o údajné skreslenie dôkazov, a v zostávajúcej časti neprípustná v rozsahu, v akom sa Komisia v skutočnosti snažila spochybniť posúdenie skutkových okolností Všeobecným súdom.

51 Pokiaľ ide o vec samu, ANKO najmä tvrdí, že Všeobecný súd preskúmal v bodoch 72 až 75 napadnutého rozsudku, či v prejednávanej veci Komisia preukázala, že metodológia vykazovania nákladov, ktorú použila ANKO, je v súlade s požiadavkami bodu II.14 ods. 1 prvého pododseku písm. d) a druhého pododseku tohto bodu všeobecných podmienok. ANKO tvrdí, že po preskúmaní

relevantných dôkazov Všeobecný súd dospel k záveru, že „Komisia nijako nepreukázala, že metóda, ktorú použila [ANKO], nebola v súlade s bodom II.14 ods. 1 prvým pododsekom písm. d) a druhým pododsekom [tohto bodu všeobecných podmienok]“.

52 Okrem toho otázka oprávnenosti nákladov, teda zistenie, či ide o skutočné, alebo fiktívne náklady, a do akej miery, je mimo rámca tohto sporu, keďže Všeobecný súd rozhodol výlučne o otázke, či Komisia pozastavila platby pre ANKO legitímne a v súlade s uvedeným bodom. Pokiaľ ide o skreslenie dôkazov, ANKO najmä tvrdí, že Komisia nespresňuje dôkazy, ktoré mal Všeobecný súd skresliť, a nedokazuje analytické chyby, ktoré podľa nej viedli k tomuto skresleniu. Okrem toho ANKO spochybňuje, že k skresleniu predložených dôkazov došlo.

Posúdenie Súdnym dvorom

53 V rozsahu, v akom Komisia spochybňuje výklad všeobecných podmienok zo strany Všeobecného súdu, musí byť štvrtá časť odvolacieho dôvodu vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 22 tohto rozsudku zamietnutá ako neprípustná.

54 Pokiaľ ide o údajné skreslenie dôkazov Všeobecným súdom, je síce pravda, že Komisia v súlade s ustálenou judikatúrou na toto skreslenie výslovne poukázala (pozri najmä uznesenie Walcher Meßtechnik/ÚHVT, C-374/14 P, EU:C:2015:101, bod 27), je však potrebné konštatovať, že podľa rovnako ustálenej judikatúry musí skreslenie zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov (pozri rozsudok Tomra Systems a i./Komisia, C-549/10 P, EU:C:2012:221, bod 27, ako aj citovanú judikatúru).

55 Okrem toho, ako už Súdny dvor rozhodol, pri skreslení dôkazov sa predpokladá, že Všeobecný súd zjavne prekročil medze primeraného posúdenia uvedených dôkazov. S cieľom preukázať takéto skreslenie preto nestačí navrhnúť iný výklad uvedených dôkazov, ako je ten, ktorý zvolil Všeobecný súd (pozri rozsudky Activision Blizzard Germany/Komisia, C-260/09 P, EU:C:2011:62, bod 57, ako aj Komisia/Aalberts Industries a i., C-287/11 P, EU:C:2013:445, bod 52).

56 Vzhľadom na tieto zásady je potrebné konštatovať, že výklad Všeobecného súdu v bodoch 71 až 79 napadnutého rozsudku nie je skreslením dôkazov.

57 V bode 75 napadnutého rozsudku totiž Všeobecný súd jednoducho konštatoval, že „Komisia nijako nepreukázala, že metóda, ktorú použila [ANKO], nebola v súlade s bodom II.14 ods. 1 prvým pododsekom písm. d) a druhým pododsekom [tohto bodu všeobecných podmienok]“.

58 Ako v bode 55 svojich návrhov uviedol generálny advokát, aj keď v zásade je možné systém účtovania nákladov uplatňovaný ANKO v rámci skorších projektov vykladať inak, Komisia nepreukázala, že posúdenie skutkových okolností Všeobecným súdom – teda posúdenie obsahu všeobecných podmienok, úmyslu zmluvných strán, ako aj okolností, za ktorých boli dotknuté dohody o grantoch uzavreté a vykonané, – je zjavne nesprávne, a teda dostatočne nepreukázala skreslenie dôkazov.

59 Štvrtá časť teda nie je dôvodná.

60 Zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva, že odvolanie sa musí zamietnuť sčasti ako zjavne neprípustné a sčasti ako nedôvodné.

O trovách

61 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 účastník konania, ktorý vo

veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže ANKO navrhla zaviazať Komisiu na náhradu trov konania a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy